<u>യഥാർത്ഥ ദൈവദാസന്റെ മഹത്വം</u> - സാക് പുന്നൻ

WFTW Malayalam 10 October 2010

www.jeevamozhikal.org

ഇതാ, ഞാൻ താങ്ങുന്ന എന്റെ ദാസൻ (യെശ.42-1). ഒരു യഥാർത്ഥദൈവദാസനെ താങ്ങുന്നത് ദൈവം തന്നെയാണ്. അല്ലാതെ പണമോ ഏതെങ്കിലും സംഘടനയോ മാനുഷികമായ മറ്റെന്തെങ്കിലുമോ അല്ല, ദൈവം തന്നെയായിരിക്കണം നമ്മെ എപ്പോഴും താങ്ങേണ്ടത്. മനുഷ്യർ നമുക്ക് ചില ഉപഹാരങ്ങൾ നൽകിയേക്കാം. എന്നാൽ നാം ഒരിക്കലും മനുഷ്യരിലോ, പണത്തിലോ ആശ്രയിക്കരുത്. താങ്ങുക എന്ന വാക്ക് നാം എന്തിനെയോ ആശ്രയിക്കുന്നതിലേക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നാം ദൈവത്തിൽ മാത്രമേ ആശ്രയിക്കാവൂ. നാം തീർത്തും നിസ്സഹായാവസ്ഥയിൽ എത്തുമ്പോഴാണ് ദൈവം തന്റെ ആത്മാവിനെ നമ്മുടെ മേൽ ആക്കുന്നത്.

അവൻ നിലവിളിക്കുകയോ ഒച്ച ഉയർത്തുകയോ ഇല്ല (യെശ.42-2). മത്തായി 12.18-20 ൽ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നയിടത്ത് ഇതാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അവിടെ തുടർന്ന് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. 'ആരും തെരുക്കളിൽ അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയില്ല ചതഞ്ഞ ഓട അവൻ ഒടിച്ചു കളയുകയില്ല' . അതിന്റെ അർത്ഥം ജീവിതമാകെ കുഴച്ചുമറിച്ച ഒരുവനെ ദൈവം നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയില്ല പകരം അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവം പുകയുന്ന തിരി കെടുത്തി കളയുകയില്ല, പകരം അതിനെ ജ്വലിപ്പിക്കും. പരാജയപ്പെട്ട ബലഹീനരായ വിശ്വാസികളെ സഹായിക്കുവാനും, നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ആത്മാവിനെ ഉണർത്തുവാനും ആണ് ദൈവം താൽപ്പര്യപ്പെടുന്നത്. ഒരു യഥാർത്ഥ ദൈവദാസന്റെ ശുശ്രൂഷയും ഇത്തരത്തിൽ തളർന്നും നിരാശപ്പെട്ടും ജീവിതം മടുത്തും ഇരിക്കുന്നവരുടെ ആത്മാവിനെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ച് ഉയർത്തുക എന്നതാണ്. നമുക്ക് ഈ ശുശ്രൂഷ ആഗ്രഹിക്കാം. കാരണം എല്ലായിടത്തും ആളുകൾക്ക് ഇതാവശ്യമുണ്ട്.

യെശയ്യാവ് 42:5-8 ൽ ദൈവം നമ്മോട് പറയുന്നു: 'അന്ധനയനങ്ങളെ തുറക്കുവാനും തടവുകാരെ കാരാഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും ഇരുട്ടിലിരിക്കുന്നവരെ കാരാഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുവിക്കുവാനും യഹോവയായ ഞാൻ നീതിയോടെ നിന്നെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു'. ഇതൊരു മഹത്തായ ശുശ്രൂഷയാണ്. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം എപ്പോഴും ഓർക്കുക. ദൈവം പറയുന്നു: 'എന്റെ മഹത്വം മറ്റൊരുത്തനും നൽകുകയില്ല' (യെശ.42:8). നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഒരു മഹത്വവും നാം തന്നെ എടുക്കരുത്. മഹത്വവും പ്രശംസയും നാം തന്നെ എടുക്കുന്നത് വളരെ ഗുരുതരമായൊരു കുറ്റമാണ്. അത് പണം മോഷ്ടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മോശപ്പെട്ടതാണ്. ദൈവം നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയെയും അനുഗ്രഹിച്ചേക്കാം, നിങ്ങളെ ശക്തിയോടെ ഉപയോഗിച്ചേക്കാം, എന്നാൽ തന്റെ മഹത്വം ഒരിക്കലും മറ്റൊരാൾക്കും കൊടുക്കുന്നില്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങൾ ദൈവത്തിനുള്ള മഹത്വത്തെ സ്പർശിച്ചാൽ അത് നിങ്ങളെ തന്നെ നശിപ്പിക്കും. പല ദൈവഭൃത്യൻമാരും അങ്ങനെയാണ് നശിച്ചത്. എപ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങളെ തന്നെ ഉയർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ആളുകളെ ആകർഷിക്കുന്നതിനു പകരം നിങ്ങളിലേക്ക് ആളുകളെ ആകർഷിക്കുമ്പോൾ, ദൈവത്തിനു ലഭിക്കേണ്ട മാനം എടുക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ വലിയ അപകടത്തിലാണ്. ആയിരങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷേകം നഷ്ടപ്പെട്ടത് ഇങ്ങനെയാണ്.

യെശയ്യാവ്.42:19-20 ൽ 'എന്റെ ദാസനെ പോലെ കുരുടൻ ആര്? ഞാൻ അയയ്ക്കുന്ന ദൂതനെ പോലെ ചെകിടൻ ആര്? എന്റെ പ്രിയനെപ്പോലെ കുരുടനും യഹോവയുടെ ദാസനെ പോലെ അന്ധനുമായവൻ ആര്?' ഒരു കുഴയ്ക്കുന്ന സമസ്യ പോലെ തോന്നും ഈ വചനം. പ്രത്യേകിച്ച് ഇത് യേശുവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ആകുമ്പോൾ (യെശ.42-1 ൽ നാം അത് കാണുന്നു). എന്താണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം? ഒരു യഥാർത്ഥദൈവദാസൻ തനിക്കു ചുറ്റും ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യാതെവണ്ണം അന്ധനും ചെകിടനും ആയിരിക്കും. അവൻ പലതും കാണുന്നു എന്നാൽ അവയെ ശ്രദ്ധി

ക്കുന്നില്ല.(യെശ.42:20) മറ്റുള്ളവരിലെ പാപം കണ്ടുപിടിക്കാൻ വേണ്ടി ഓടി നടക്കുന്നില്ല. ആളുകളെ അവരുടെ സംസാരത്തിൽ പിടിക്കാൻ വേണ്ടി അവർ എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചു നടക്കുന്നതുമില്ല. പരീശന്മാർ അങ്ങനെയായിരുന്നു. അവർ യേശുവിനെ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും വാക്കിൽ പിടിച്ച് കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ തക്കം പാർത്തിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നുള്ള പല ക്രിസ്താനികളും അങ്ങനെയാണ്. ഒരാളെ അയാളുടെ വാക്കിൽ പിടിച്ച് കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു. പലപ്പോഴും ഇത് അയാളുടെ ശുശ്രൂഷയിലുള്ള അസൂയ കൊണ്ടാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവരെപോലെ ആകാതിരിക്കുക.

നിങ്ങൾക്ക് ചുറ്റും കാണുന്ന പലതിനോടും അന്ധനും ചെകിടനും ആയിരിക്കുക. നിങ്ങൾക്കെതിരെ ആരെങ്കിലും വ്യാജആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ ചെകിടനാണെങ്കിൽ അത് കേട്ടിട്ടുണ്ടാകയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചെകിടനായിരിക്കുക. സുന്ദരികളായ സ്ത്രീകളാൽ ആകർഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു ദൈവദാസൻ അന്ധനായിരിക്കുന്നത് നല്ലതല്ലേ? നിങ്ങൾക്ക് കണ്ണുകൾ ഉണ്ട്, എന്നാൽ നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ചെവികളുണ്ട്, എന്നാൽ കേൾക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒന്നിനെയും വിധിക്കുന്നില്ല. യേശു ജീവിച്ചത് ഇങ്ങനെയാണ്. നമ്മളും അങ്ങനെ തന്നെയാണ് ജീവിക്കേണ്ടത്.(യെശ.11:3)

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ജോസഫ്